

การพัฒนาตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอล

ที่มีความสามารถพิเศษ

DEVELOPMENT OF CHARACTERISTIC INDICATORS OF TALENTED FOOTBALL PLAYERS

ประสพโชค โชคเกษม:

สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ (2) เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ และ (3) เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี โดยใช้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ โดยมีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ (1) การศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้และคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ (2) การสร้างเครื่องมือการวิจัย (3) การศึกษาคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย และ (4) การสร้างเกณฑ์ปกติ

ผลการวิจัยพบว่าตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษมี 3 ด้าน คือ (1) คุณลักษณะด้านสรีรวิทยา 10 ตัวบ่งชี้ (2) คุณลักษณะด้านจิตวิทยา 5 ตัวบ่งชี้ และ (3) คุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น 5 ตัวบ่งชี้ และของผู้รักษาประตู 2 ตัวบ่งชี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษซึ่งประกอบไปด้วย 20 รายการทดสอบสำหรับผู้เล่น และ 18 รายการทดสอบสำหรับผู้รักษาประตู โดยมีความตรงตามเนื้อหา 0.76 สำหรับการทดสอบของผู้เล่น และ 0.77 สำหรับการทดสอบของผู้รักษาประตู มีความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ยกเว้นการทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตู มีความเที่ยงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ และมีเกณฑ์ปกติแบบอิงกลุ่ม 2 เกณฑ์ ได้แก่ เกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีที่ผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ระดับความสามารถ ซึ่งเป็นผลรวมของคะแนนจากการทดสอบทั้ง 3 คุณลักษณะโดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดีปานกลาง ต่ำ และต่ำมากทั้งของผู้เล่น และของผู้รักษาประตู

การวิจัยครั้งนี้สรุปได้ว่าแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นชุดการทดสอบภาคสนาม เพื่อทำการประเมินคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะด้านสรีรวิทยา คุณลักษณะด้านจิตวิทยา และคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

ของผู้เล่น และผู้รักษาประตูนั้นเป็นเครื่องมือการวิจัยที่มีคุณภาพสูง ทั้งในด้านความตรงตามเนื้อหา ด้านความตรงตามโครงสร้างทฤษฎีที่สามารถจำแนกนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษกับนักกีฬาฟุตบอลปกติทั่วไปได้ ด้านความเที่ยง และมีเกณฑ์ปกติคะแนนที่ เกณฑ์ระดับความสามารถ พร้อมทั้งคู่มือ การใช้ และรายละเอียดของการทดสอบสำหรับผู้สนใจที่จะนำไปใช้ในการทดสอบ และคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ

คำสำคัญ: นักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ, ตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ, การบ่งชี้กีฬาที่มีความสามารถพิเศษ

Abstract

The purposes of this study were (1) to develop the indicators of talented football player's characteristics; (2) to test the efficiency of the test; and (3) to construct the norms of the U-14 Thailand national football players and the U-14 general football players by using test of indicators of talented football player's characteristics. They were 4 stages of research procedure as follow: (1) to study the documents for evaluate the indicator and the characteristic of talented football player; (2) to construct the research instruments; (3) to study the quality of research instrument and (4) to construct the norms of the test.

It was found that the characteristic indicators of talented football player were consisted of 3 components as follow: (1) the physiological characteristics 10 indicators, (2) the psychological characteristics 5 indicators and (3) football skills characteristics 5 indicators for player's testing and 2 indicators for goalkeeper's testing. The test was consisted of 20 items for player's testing and 18 items for goalkeeper's testing. It was found out that the content validity was at 0.76 (IOC) for player's testing and 0.77 (IOC) for goalkeeper's testing. The construct validity was statistically significant at 0.05 in all items except the characteristic indicator's testing for goalkeeper skills. The reliability of the test was also significant at 0.05 in all items. There were 2 norms of referenced for the U-14 Thailand national football players and the U-14 general football players which researcher constructs by making the level of performance criteria in 5 levels: very good, good, fair, low and very low.

The results can be concluded that: the test in field situation which was used for evaluating the characteristic of talented football player in 3 components (the physiological characteristics, the psychological characteristics and football skills characteristics for player and goalkeeper) was high quality in content validity, construct validity and reliability. Norms as well as the level of performance criteria were constructed. Test manual with details was also constructed to test and to select the talented football player.

Keywords: Talented Football player, Characteristic indicator of talented Football player, Talent Identification

บทนำ

กีฬาฟุตบอล (Football) หรือที่ในบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา หรือญี่ปุ่น อาจเรียกกีฬาฟุตบอลนี้ว่า ซอคเกอร์ (Soccer) เป็นกีฬาที่เล่นเป็นทีมระหว่างสองฝ่ายๆ ละ 11 คน ซึ่งกีฬาฟุตบอลนั้นนับว่าเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมสูงที่สุดในโลก สหพันธ์ฟุตบอลมีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยมีผู้รักษาประตูยืนอยู่ที่ตำแหน่งปลายสุดของสนามแต่ละด้าน และในระหว่างการแข่งขันทั้งสองฝ่ายจะพยายามเตะลูกฟุตบอลเข้าสู่เขตประตูของฝ่ายตรงข้ามให้ได้มากที่สุด เมื่อหมดเวลาการแข่งขันฝ่ายที่ได้คะแนนมากกว่าจะเป็นผู้ชนะ และหากคะแนนของทั้งสองฝ่ายเท่ากันอาจจะมีการตัดสินให้เสมอ หรือในการแข่งขันบางรายการอาจจะกำหนดให้มีการต่อเวลาพิเศษ หรือทำการยิงลูกโทษ ณ จุดเตะโทษเพื่อตัดสินผลการแข่งขันต่อไป กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่เล่นโดยใช้เท้า และอนุญาตให้ใช้ส่วนอื่นของร่างกายเพื่อช่วยในการเล่นได้ไม่ว่าจะเป็นการใช้ศีรษะ หรือลำตัว แต่จะห้ามไม่ให้ผู้เล่นใช้มือและส่วนของแขนที่ต่ำกว่าหัวไหล่ลงมา ยกเว้นผู้เล่นในตำแหน่งผู้รักษาประตูซึ่งสามารถใช้มือได้เมื่ออยู่ในเขตประตูของตนเอง ประเทศอังกฤษถือว่าเป็นต้นกำเนิดของกีฬาฟุตบอลในปัจจุบัน ซึ่งกฎ กติกา การแข่งขันกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ได้ถูกกำหนดขึ้นในปี พ.ศ. 2406 (ค.ศ. 1863) และต่อมากติกาการแข่งขันกีฬาฟุตบอลได้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (Federation International Football Association; FIFA) ซึ่งเป็นองค์กรระดับนานาชาติที่ทำหน้าที่ในการจัดการแข่งขันฟุตบอลรายการสำคัญๆ หลายรายการ ได้แก่ ฟุตบอลโลก ฟุตบอลเยาวชนโลก ฟุตบอลสโมสรโลก และการแข่งขันในระดับภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก เป็นต้น

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีการเล่นกัน ในหลายระดับตั้งแต่ระดับสมัครเล่นไปจนกระทั่งถึงระดับอาชีพ ในปัจจุบันมีประชากรจำนวนหลายล้านคนมีโอกาสได้ชมและเล่นกีฬาฟุตบอลอย่างสม่ำเสมอ ดังจะเห็นได้จากการสำรวจของสหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติเมื่อปี ค.ศ. 2001 พบว่ามีประชากรประมาณ 240 ล้านคนทั่วโลกที่นิยมเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้เนื่องจากกีฬาฟุตบอลมีกฎ กติกา การเล่นที่ไม่ซับซ้อน และไม่ต้องการอุปกรณ์มาก จึงส่งผลให้กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ในหลายประเทศ โดยเฉพาะประเทศในทวีปยุโรป และทวีปอเมริกาใต้ นอกจากนั้นกีฬาฟุตบอลไม่ได้มีความสำคัญเฉพาะแต่เพียงนักกีฬาของทั้งสองทีมเท่านั้น แต่กีฬาฟุตบอลยังเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของผู้ชม และประชากรทั้งในระดับท้องถิ่น หรือแม้กระทั่งในระดับชาติอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำนวนผู้ชมที่อยู่ในเว็บไซต์อย่างเป็นทางการของการแข่งขันฟุตบอลโลกเมื่อปี ค.ศ. 2006 ณ ประเทศเยอรมนี ที่มียอดจากการขายบัตรเพื่อเข้าชมการแข่งขันรวมทั้งสิ้น 3.2 ล้านที่นั่ง จากการแข่งขันจำนวนทั้งสิ้น 64 นัด และยังมีรายงานด้วยว่าในการแข่งขันฟุตบอลโลกรอบชิงชนะเลิศเมื่อปี ค.ศ. 1998 ณ ประเทศฝรั่งเศส นั้นมีผู้ชมการถ่ายทอดสดการแข่งขันในวันดังกล่าวทั่วโลกประมาณ 40,000 ล้านคน [1]

จากการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของกีฬาฟุตบอลนี้ทำให้เยาวชนจากทั่วโลกมีความสนใจที่จะเล่นกีฬาฟุตบอลมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเล่นในระดับชาติหรือการเล่นในระดับอาชีพที่มีผลตอบแทนในเรื่องของชื่อเสียง และค่าตอบแทนจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน สวัสดิการ ส่วนแบ่งของเงินรางวัลจากการแข่งขัน รวมถึงงบประมาณที่ได้รับจากผู้สนับสนุน ซึ่งจากการ

ที่ประชาชนภายในชาติให้ความนิยมในกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างมากนี้เอง ทำให้ทางภาครัฐร่วมกับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการจัดทำโครงการ “ฟุตบอลไทยไปฟุตบอลโลก” เพื่อหาแนวทางให้ทีมชาติไทยได้มีโอกาสเข้าไปแข่งขันฟุตบอลโลกรอบสุดท้ายให้ได้ สำหรับการตั้งเป้าหมายในการที่จะไปแข่งขันฟุตบอลโลกนั้น นอกจากการสนับสนุนจากทางภาครัฐแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดที่จะทำให้ไปถึงเป้าหมายได้นั้นก็คือความสามารถของผู้เล่นในทีม และผู้ฝึกสอนซึ่ง อรรถ อุตชู [2] ได้กล่าวถึงโอกาสในการประสบความสำเร็จจากการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

“.....นักกีฬาที่จะมีชัยชนะได้นั้นอย่างน้อยจะต้องมีลักษณะที่สำคัญอยู่ 4 ประการ คือ มีความสมบูรณ์ของร่างกายเป็นเลิศ มีทักษะดี มียุทธวิธีที่ดี มีความเฉลียวฉลาด ไหวพริบ และมีความว่องไว ถ้านักกีฬามีครบทั้ง 4 ประการ ก็จะทำให้ นักกีฬา มีโอกาสเป็นผู้ชนะได้.....”

เช่นเดียวกับ สืบสาย บุญวิบุต [3] ที่กล่าวถึงการแสดงความสามารถสูงสุดของนักกีฬาเพื่อการประสบความสำเร็จในการแข่งขันกีฬานั้น ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 องค์ประกอบที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ได้แก่ สมรรถภาพทางกายและทักษะกีฬา ทักษะทางจิต และสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเห็นได้ว่าโอกาสที่นักกีฬาจะประสบความสำเร็จจากการแข่งขันนั้นจะต้องมีองค์ประกอบมากมายหลายองค์ประกอบ ดังนั้น กระบวนการในการคัดเลือกเพื่อให้ได้มาซึ่งนักกีฬาที่มีความสามารถสูงสุดนั้นจะต้องมีการวัดผลที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความสามารถของนักกีฬาในทุกๆ ด้าน แต่สำหรับกระบวนการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลในประเทศไทยตั้งแต่อดีตมาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน มักจะใช้วิธีการคัดเลือกจากการทดสอบความ

สามารถด้านทักษะกีฬาฟุตบอลแต่เพียงด้านเดียว ทั้งๆที่ในความเป็นจริงแล้วยังมีคุณลักษณะด้านอื่นๆ ที่ผู้ฝึกสอนควรนำมาพิจารณาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาด้วยเช่นเดียวกัน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้ฝึกสอนที่จะต้องนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่มีความหลากหลายมาใช้ในการคัดเลือกนักกีฬา โดยผู้ฝึกสอนอาจอาศัยกระบวนการคัดเลือกนักกีฬาที่เรียกว่า “การบ่งชี้ นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ” (Talent identification) เพื่อนำมาใช้ในการค้นหาและคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถสูง หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษระดับเยาวชน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ฝึกสอนได้นักกีฬาที่มีความสามารถ และมีคุณภาพในทุกๆ ด้าน เนื่องจากนักกีฬาฟุตบอลที่ผ่านการคัดเลือกจากกระบวนการดังกล่าวนี้ถือได้ว่าเป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับเยาวชนที่มีศักยภาพสูง และมีโอกาสประสบความสำเร็จในอนาคต

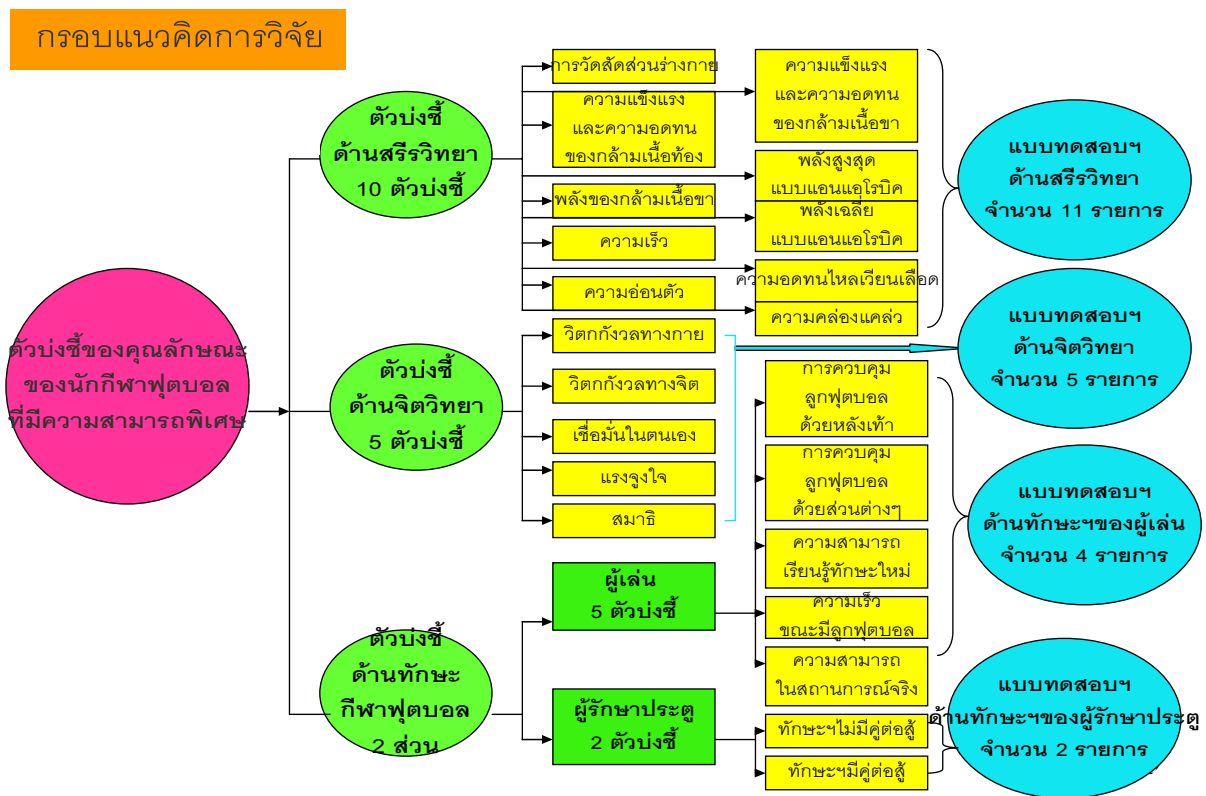
นอกจากผลที่ได้รับจากการที่ผู้ฝึกสอนจะได้รับนักกีฬาที่มีความสามารถ และมีคุณภาพอย่างแท้จริงในทุกด้านแล้ว ทางภาครัฐก็จะได้ประโยชน์อย่างมหาศาลเนื่องจากการบ่งชี้ นักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษจะช่วยลดขั้นตอนในการคัดเลือกนักกีฬา และช่วยให้การลงทุนไม่สูญเปล่า เนื่องจากได้ลงทุนไปกับนักกีฬาที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับกีฬาฟุตบอลอย่างแท้จริง จึงทำให้ภาครัฐประหยัดงบประมาณลงไปได้มาก ซึ่งในปัจจุบันการบ่งชี้ นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษนั้นกำลังได้รับความนิยมอย่างมากในหลายประเทศทั้งในทวีปยุโรป เช่น เยอรมนี อังกฤษ โปรตุเกส หรือแม้กระทั่ง ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ก็ล้วนแล้วแต่ใช้กระบวนการดังกล่าวในการคัดเลือกนักกีฬาเข้าร่วมโปรแกรมการฝึกซ้อมของสมาคมกีฬาเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็น

ตัวแทนเยาวชนทีมชาติต่อไป แต่สำหรับประเทศไทยนั้นการบ่งชี้ นักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากนัก

จากความสำคัญที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ และมีความประสงค์ที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อให้ได้กระบวนการและแนวทางการบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษในระดับเยาวชน และสามารถนำกระบวนการดังกล่าวไปใช้ในการคัดเลือกนักกีฬาฟุตบอลในระดับเยาวชนเพื่อเป็นตัวแทนทีมชาติไทยเข้าร่วมในการแข่งขันรายการต่างๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ
3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีโดยใช้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาเอกสารเพื่อกำหนดตัวบ่งชี้ และคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ

1. ศึกษา วิเคราะห์ และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี จากตำรา วารสาร เอกสาร และรายงานการวิจัยเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษจนได้คุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ 3 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะด้านสรีรวิทยา คุณลักษณะด้านจิตวิทยา และคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น และผู้รักษาประตู พร้อมทั้งได้ค้นคว้าตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษตามคุณลักษณะในแต่ละด้าน ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 อันดับคะแนน คือมากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุดแล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1 จำนวน 9 ท่านพิจารณาถึงความสำคัญต่อการที่จะนำตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะแต่ละด้านไปใช้ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

2. ตรวจสอบความครอบคลุมเหมาะสมของต้นร่างตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ

2.1 ผู้วิจัยทำการกำหนดรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1 ด้วยการกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคุณลักษณะด้านสรีรวิทยา คุณลักษณะด้านจิตวิทยา และคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล จำนวนด้านละ 3 ท่าน รวมจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิในชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 9 ท่าน

2.2 นำต้นร่างตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1 พิจารณา และทำการ

สัมภาษณ์เพื่อสอบถามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จากนั้นจึงรวบรวมตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะในแต่ละด้านที่ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแล้วว่ามีสำคัญอยู่ในระดับค่ามัธยฐานเลขคณิต 3.0 ขึ้นไป จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขตามความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจนได้ตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษฉบับปรับปรุง เพื่อเตรียมสร้างเป็นเครื่องมือการวิจัยต่อไป

2.3 สร้างเป็นต้นร่างแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษซึ่งได้เตรียมพัฒนาเป็นเครื่องมือการวิจัยจะครอบคลุมตัวบ่งชี้ และคุณลักษณะด้านต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะในด้านต่าง ๆ ที่ผ่านกระบวนการตามขั้นตอนที่ 1 มาสร้างเป็นเครื่องมือการวิจัยเพื่อใช้ในการทดสอบตัวบ่งชี้ในแต่ละคุณลักษณะ โดยคุณลักษณะด้านสรีรวิทยา ผู้วิจัยได้เลือกการทดสอบสมรรถภาพทางกายภาคสนามสำหรับนักกีฬาฟุตบอลเพื่อใช้ในการทดสอบ คุณลักษณะด้านจิตวิทยาผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ CSAI -2R ซึ่งเป็นแบบทดสอบมาตรฐานมาใช้ในการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต และความเชื่อมั่นในตนเอง ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ Grid concentration exercise มาใช้ในการทดสอบสมาธิ และได้สร้างแบบทดสอบแรงจูงใจขึ้นมาเพื่อใช้ในการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านแรงจูงใจ และสำหรับคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น และผู้รักษาประตู ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบทักษะโดยการปฏิบัติ ซึ่งการทดสอบทั้งหมดจะมีรายละเอียดแสดงในคู่มือการใช้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความ

สามารถพิเศษ ซึ่งรายละเอียดของข้อความทั้งหมด ในคู่มือการใช้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะ ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษนั้น มีความชัดเจน สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย สะดวกต่อการนำไปใช้ในการทดสอบภาคสนาม และมีความเป็นปรนัย (Objectivity) ที่ผู้สนใจนำไปใช้ สามารถดำเนินการทดสอบได้อย่างถูกต้อง และมีความคงที่ในการให้คะแนนเหมือนกัน

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาคุณภาพของ เครื่องมือการวิจัย

1. การหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

1.1 ผู้วิจัยทำการกำหนดรายชื่อผู้ทรง คุณวุฒิชุดที่ 2 จำนวน 15 ท่าน ด้วยการกำหนด คุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิโดยแบ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในคุณลักษณะด้านสรีรวิทยา คุณลักษณะด้าน จิตวิทยา และคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล จำนวนด้านละ 5 ท่าน โดยใช้เกณฑ์การกำหนด คุณสมบัติเหมือนกับผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1 แต่การ กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 2 จะต้องไม่เป็นผู้ที่มี รายชื่อซ้ำกับผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 1

1.2 จากนั้นนำแบบทดสอบตัวบ่งชี้ ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความ สามารถพิเศษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมาสร้างเป็น แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 อันดับ คะแนน คือ เห็นด้วย ไม่แน่ใจ และไม่เห็นด้วย แล้วนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดที่ 2 พิจารณาเพื่อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละท่าน โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละคุณลักษณะได้พิจารณา แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬา ฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ในคุณลักษณะนั้นๆ

2. การหาความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี (Construct validity) โดยใช้การทดสอบ Known group method

2.1 การทดลองใช้เพื่อความเป็นไปได้ (Pilot study)

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบตัวบ่งชี้ ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความ สามารถพิเศษ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้เพื่อ ศึกษาความเป็นไปได้ (Pilot study) กับนักกีฬา ฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ที่มีลักษณะ ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งในการทดลองใช้เพื่อความเป็น ไปได้ครั้งนี้ใช้นักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุ ไม่เกิน 14 ปีจากโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 10 คน ที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะ เจาะจง (Purposive selection) จากนั้นจึงทำการ ทดสอบ

2.2 การทดสอบเพื่อหาความตรงตาม โครงสร้างทฤษฎี

2.2.1 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ ตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มี ความสามารถพิเศษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดสอบกับ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีความ สามารถพิเศษ ได้แก่ กลุ่มนักกีฬาฟุตบอลเยาวชน ทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ซึ่งเป็นกลุ่ม ตัวอย่างที่ผู้วิจัย พบว่า มีคุณลักษณะตรงตามที่ ผู้วิจัยต้องการศึกษา และผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบ ชุดเดียวกันนี้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็น นักกีฬาฟุตบอลปกติทั่วไปซึ่งเป็นกลุ่มที่มีคุณลักษณะ ไม่ตรงตามที่ต้องการศึกษา ได้แก่ กลุ่มนักกีฬา ฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี จากโรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เข้าร่วมในการแข่งขัน

ฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กีฬาสีสามัคคี ครั้งที่ 33 ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ซึ่งได้แก่ นักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.2.2 นำผลที่ได้จากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test แบบ Independent t-test และใช้การทดสอบ Mann-Whitney test ในกรณีของการทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตู โดยผู้วิจัยได้ตั้งระดับความมีนัยสำคัญไว้ที่ระดับ 0.05

2.3 การหาความเที่ยง (Reliability) โดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Test-Retest)

2.3.1 ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทำการทดสอบซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับที่ใช้ในการทดลองใช้เพื่อศึกษาความเป็นไปได้โดยใช้วิธีการทดสอบซ้ำห่างจากการทดสอบครั้งแรกเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

2.3.2 นำผลที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ด้วยการใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's coefficient of correlation)

ขั้นตอนที่ 4 การสร้างเกณฑ์ปกติ

ผู้วิจัยทำการสร้างเกณฑ์ปกติแบบอิงเกณฑ์ของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษที่ผ่านการ

วิเคราะห์แล้วว่าเป็นเครื่องมือที่มีคุณภาพโดยได้ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นซึ่งมีขั้นตอน และรายละเอียดในการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยดังนี้

1.1 เยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี

1.2 โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง

1.3 โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น

- 1.4 โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี

1.5 โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

1.6 โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง

1.7 โรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร

1.8 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

1.9 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

รามคำแหง

1.10 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

2. ผู้วิจัยได้จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงนายกสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดต่าง ๆ และผู้อำนวยการหรืออาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างตามรายละเอียดข้างต้น

3. ผู้วิจัยทำการติดต่อประสานงานกับผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลของแต่ละสังกัดหรือโรงเรียนเพื่อชี้แจงรายละเอียด ข้อตกลงเบื้องต้นของการทดสอบ และนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการดำเนินการทดสอบ
4. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางกำหนดการในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ช่วงเวลา	08.30-09.00 น.	09.00-12.00 น.	12.00-13.30 น.	13.30-14.00 น.	14.00-16.30 น.
รายการทดสอบ	การทดสอบ คุณลักษณะ ด้านจิตวิทยา (ด้านแรงจูงใจ)	การทดสอบ คุณลักษณะ ด้านสรีรวิทยา	พักรับประทาน อาหารกลางวัน	การทดสอบ คุณลักษณะ ด้านจิตวิทยา (ด้านความวิตกกังวล และด้านสมาธิ)	การทดสอบ คุณลักษณะ ด้านทักษะกีฬา ฟุตบอล

5. การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ โดยการวิเคราะห์หาคะแนนมาตรฐานที่ (T-score) แยกตามรายการทดสอบซึ่งเกณฑ์ปกติที่สร้างขึ้นผู้วิจัยจะแปลความหมายของคะแนนแบบอิงกลุ่ม (Norm-reference grading) โดยจะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ เกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี

6. การสร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษในแต่ละด้าน และการสร้างเกณฑ์ระดับความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ โดยผู้วิจัยได้นำคะแนนการทดสอบที่ได้จากเกณฑ์ปกติคะแนนที่ของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี มาใช้ในการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ แยกตามคุณลักษณะด้านต่าง ๆ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งระดับคะแนนของทุกคุณลักษณะออกเป็น 5 ช่วงชั้น คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 จากนั้นผู้วิจัยจึงนำคะแนนรวมทุกคุณลักษณะมาสร้างเป็นเกณฑ์ระดับความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษทั้งในส่วนของผู้เล่น และผู้รักษาประตู โดยแบ่งระดับความสามารถออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมาก

7. การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษกับคะแนนที่รวมของแต่ละคุณลักษณะ โดยผู้วิจัยได้นำผลคะแนนที่ของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีที่ได้จากการทดสอบในทุกรายการทดสอบแยกตามคุณลักษณะด้วยการใช้การทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's coefficient of correlation) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบในแต่ละรายการกับผลคะแนนที่รวมในคุณลักษณะด้านต่างๆ

ผลการวิจัย

1. ตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษมี 3 ด้าน คือ

คุณลักษณะด้านสรีรวิทยา 10 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การวัดสัดส่วนร่างกาย ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อ พลังของกล้ามเนื้อขา ความเร็ว ความอ่อนตัว ความคล่องแคล่วว่องไว ความแข็งแรงและความอดทนของกล้ามเนื้อขา พลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก พลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิก และความอดทนของระบบไหลเวียนเลือด

คุณลักษณะด้านจิตวิทยา 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความวิตกกังวลทางกาย ความวิตกกังวลทางจิต ความเชื่อมั่นในตนเอง แรงจูงใจ และสมาธิ

คุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การควบคุมลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า การควบคุมลูกฟุตบอลด้วยส่วนต่างๆ ของร่างกาย ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะใหม่ ความเร็วในการเคลื่อนที่ขณะมีลูกฟุตบอล และความสามารถในสถานการณ์จริง และคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตู 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่ไม่มีคู่อุปสรรค และทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่มีคู่อุปสรรค

2. การหาคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของรายการทดสอบในคุณลักษณะด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

2.1 รายการทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะด้านสรีรวิทยามีค่า IOC เท่ากับ 0.72

2.2 รายการทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะด้านจิตวิทยามีค่า IOC เท่ากับ 0.80

2.3 รายการทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น

และของผู้รักษาประตูมีค่า IOC เท่ากับ 0.75 และ 0.80 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือทั้งฉบับแล้วพบว่า แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษสำหรับผู้เล่น มีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 0.76 และแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษสำหรับผู้รักษาประตูมีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยเท่ากับ 0.77

3. การหาความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี (Construct validity) โดยการทดสอบค่าที่ (Independent t-test) และ สถิติ Mann-Whitney test

3.1 การทดสอบคุณลักษณะด้านสรีรวิทยานั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) ส่วนสูง (2) การลุก-นั่ง 1 นาที (3) การยืนกระโดดสูง (4) การวิ่งเร็ว 40 เมตร (5) การยืนบิดลำตัวแต่ละฝั่ง (6) การวิ่งกลับตัว (7) การนั่งงอตัว (8) การกระโดดขาเดียว 3 จังหวะ (9) พลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก (10) พลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิก และ (11) สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด

3.2 การทดสอบคุณลักษณะด้านจิตวิทยานั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) ความวิตกกังวลทางกาย (2) ความวิตกกังวลทางจิต (3) ความเชื่อมั่นในตนเอง (4) แรงจูงใจ และ (5) สมาธิ

3.3 การทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่นนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า 1 นาที (2) การเตะลูกฟุตบอลแบบมีเงื่อนไข 2 นาที (3) การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก และ (4) การทดสอบ

ความสามารถในสถานการณ์จริง สำหรับการทดสอบด้วยแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตูนั้นไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) ทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่ไม่มีคู่ต่อสู้ และ (2) ทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่มีคู่ต่อสู้

4. การหาค่าความเที่ยงโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษครั้งนี้ กับครั้งที่ 2 เป็นดังนี้

4.1 การทดสอบคุณลักษณะด้านสรีรวิทยานั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) การวัดส่วนสูง ($r = 0.99$) (2) การลุก-นั่ง 1 นาที ($r = 0.99$) (3) การยืนกระโดดสูง ($r = 0.99$) (4) การวิ่งเร็ว 40 เมตร ($r = 0.91$) (5) การยืนบิดลำตัวแต่ละฝั่ง ($r = 0.94$) (6) การวิ่งกลับตัว ($r = 0.95$) (7) การนั่งงอตัว ($r = 0.99$) (8) การกระโดดขาเดียว 3 จังหวะ ($r = 0.98$) (9) พลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก ($r = 0.98$) (10) พลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิก ($r = 0.95$) และ (11) สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ($r = 0.91$)

4.2 การทดสอบคุณลักษณะด้านจิตวิทยานั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) ความวิตกกังวลทางกาย ($r = 0.89$) (2) ความวิตกกังวลทางจิต ($r = 0.70$) (3) ความเชื่อมั่นในตนเอง ($r = 0.93$) (4) แรงจูงใจ ($r = 0.97$) และ (5) สมาริ ($r = 0.93$)

4.3 การทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น นั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า 1 นาที ($r = 0.98$) (2) การเตะลูกฟุตบอลแบบมีเงื่อนไข 2 นาที ($r = 0.79$) (3) การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก ($r = 0.99$) และ (4) การทดสอบความสามารถในสถานการณ์จริง ($r = 0.98$) สำหรับการทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตูนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ ได้แก่ (1) ทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่ไม่มีคู่ต่อสู้ ($r = 1.00$) และ (2) ทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่มีคู่ต่อสู้ ($r = 1.00$)

5. การสร้างเกณฑ์ปกติ โดยการสร้างเกณฑ์ปกติแบบอิงกลุ่ม 2 เกณฑ์ คือ เกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และเกณฑ์ปกติของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี โดยผู้วิจัยได้สร้างเกณฑ์ระดับความสามารถซึ่งเป็นผลรวมของคะแนนจากการทดสอบทั้ง 3 คุณลักษณะตามระดับความสามารถ 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง ต่ำ และต่ำมากทั้งของผู้เล่น และของผู้รักษาประตู

6. การทดสอบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรายการทดสอบของแบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ

6.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลคะแนนที่การทดสอบคุณลักษณะด้านสรีรวิทยา จำแนกตามรายการทดสอบทั้ง 11 รายการกับผลคะแนนที่รวมคุณลักษณะด้านสรีรวิทยานั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ โดยเรียงลำดับจากรายการทดสอบที่มีความสัมพันธ์สูงไปหาต่ำได้ดังนี้

1. การทดสอบพลังเฉลียวแบบแอนแอโรบิก ($r = 0.79$)
2. การทดสอบพลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก ($r = 0.78$)
3. การกระโดดขาเดียว 3 จังหวะ ($r = 0.70$)
4. การวิ่งกลับตัว ($r = 0.69$)
5. การยืนกระโดดสูง ($r = 0.62$)
6. การวิ่งเร็ว 40 เมตร ($r = 0.60$)
7. การนั่งงอตัว ($r = 0.57$)
8. การลุก-นั่ง 1 นาที ($r = 0.56$)
9. การวัดส่วนสูง ($r = 0.55$)
10. การยืนบิดลำตัวแต่ละฝั่ง ($r = 0.45$)
11. การทดสอบสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด ($r = 0.39$)

6.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลคะแนนที่การทดสอบคุณลักษณะด้านจิตวิทยาจำแนกตามรายการทดสอบทั้ง 5 รายการกับผลคะแนนที่รวมคุณลักษณะด้านจิตวิทยานั้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ โดยเรียงลำดับจากรายการทดสอบที่มีความสัมพันธ์สูงไปหาต่ำได้ดังนี้

1. การทดสอบความเชื่อมั่นในตนเอง ($r = 0.82$)
2. การทดสอบความวิตกกังวลทางจิต ($r = 0.78$)
3. การทดสอบแรงจูงใจ ($r = 0.77$)
4. การทดสอบความวิตกกังวลทางกาย ($r = 0.70$)
5. การทดสอบสมาธิ ($r = 0.60$)

6.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลคะแนนที่การทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล

6.3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลคะแนนที่การทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่นจำแนกตามรายการทดสอบทั้ง 4 รายการกับผลคะแนนที่รวมคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่นนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทุกรายการทดสอบ โดยเรียงลำดับจากรายการทดสอบที่มีความสัมพันธ์สูงไปหาต่ำได้ดังนี้

1. การทดสอบความสามารถในสถานการณ์จริง ($r = 0.89$)
2. การเตะลูกฟุตบอลด้วยหลังเท้า 1 นาที ($r = 0.88$)
3. การเตะลูกฟุตบอลแบบมีเงื่อนไข 2 นาที ($r = 0.86$)
4. การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก ($r = 0.79$)

6.3.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของผลคะแนนที่การทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้รักษาประตูจำแนกตามรายการทดสอบทั้ง 2 รายการกับผลคะแนนที่รวมคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่นนั้น มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เท่ากันทั้ง 2 รายการทดสอบ ($r = 1.00$) ดังนี้

1. การทดสอบทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่ไม่มีคู่ต่อสู้ ($r = 1.00$)
2. การทดสอบทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่มีคู่ต่อสู้ ($r = 1.00$)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยทำให้ได้แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษที่จะนำไปใช้ในการวัด และประเมินความสามารถคุณลักษณะด้านต่างๆ กับนักกีฬา

ฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษ และนักกีฬาฟุตบอลปกติทั่วไปได้อย่างเหมาะสม ซึ่งภายหลังจากการทดสอบกลุ่มตัวอย่างเพื่อสร้างเกณฑ์ปกติคะแนนที่ในส่วนของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี และนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีเสร็จสิ้น ทำให้ผู้วิจัยมีข้อสังเกต ข้อค้นพบ รวมทั้งสิ่งที่น่าสนใจบางประการเกี่ยวกับรายละเอียดของการทดสอบ และผลของการทดสอบดังนี้

1. ผลของการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านความอ่อนตัว

แบบทดสอบตัวบ่งชี้ของคุณลักษณะของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านความอ่อนตัวด้วยกันทั้งสิ้น 2 รายการทดสอบ ได้แก่ การทดสอบการยืนบิดลำตัวแต่ละผนัง และการทดสอบการนั่งงอตัว ซึ่งจากผลการทดสอบนั้นแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีนั้นมีผลของการแสดงความสามารถในด้านนี้สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาในกลุ่มอื่นๆ อย่างมาก ดังจะเห็นได้จากผลของการทดสอบค่าที่เพื่อหาความตรงตามโครงสร้างทฤษฎี ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลปกติทั่วไป ผลของการทดสอบพบว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของทั้ง 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ทั้ง 2 รายการทดสอบ ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่นๆ อีกจำนวนมากที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการฝึกความอ่อนตัวที่มีผลต่อความสามารถด้านต่างๆ ในกีฬาฟุตบอลไม่ว่าจะเป็น สานนท์ เพ็ญแสง [4] อรุณศรีเชียวพงษ์ [5] และ เกรียงไกร อินทรชัย [6] ซึ่งล้วนแล้วแต่แสดงให้เห็นว่าหากนักกีฬาฟุตบอล

คนใดได้รับการฝึกความอ่อนตัวเพิ่มมากขึ้นหรือมีความสามารถด้านความอ่อนตัวสูงจะส่งผลให้การแสดงความสามารถดีขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีความคิดเห็นว่าผลของความอ่อนตัวสำหรับนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีในการวิจัยครั้งนี้ได้รับอิทธิพลมาจากกรรมพันธุ์ทั้งนี้เนื่องจากเมื่อพิจารณาโปรแกรมการฝึกซ้อมของทางโรงเรียนที่นักกีฬาเหล่านี้สังกัดจะพบว่าไม่ได้มีโปรแกรมการฝึกพิเศษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านความอ่อนตัวโดยเฉพาะ โดยจะพบแต่เพียงการยืดกล้ามเนื้อช่วงก่อน และหลังการฝึกเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ Bouchard and Malina [7] ที่ได้กล่าวถึงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรที่มีอิทธิพลมาจากกรรมพันธุ์ และเกี่ยวข้องกับนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษว่า ตัวแปรด้านความอ่อนตัวนั้นมีค่าสัมประสิทธิ์อยู่ระหว่าง 0.69 ถึง 0.91 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านความอ่อนตัวนี้มีอิทธิพลมาจากกรรมพันธุ์เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวบ่งชี้ด้านความอ่อนตัวจึงอาจเป็นตัวบ่งชี้ที่มีศักยภาพสูงในการนำมาใช้เป็นตัวทำนายความสามารถพิเศษของนักกีฬาฟุตบอลได้เป็นอย่างดี

2. ผลการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านพลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิค และตัวบ่งชี้ด้านพลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิค

เนื่องจากเมื่อพิจารณาถึงผลการทดสอบแล้วผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านพลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิค และตัวบ่งชี้ด้านพลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิคอยู่ในเกณฑ์สูงมาก (674.40 วัตต์ และ 543.70 วัตต์ ตามลำดับ) โดยมีค่าสูงกว่าเกณฑ์สมรรถภาพทางกายภาคสนามนักกีฬาฟุตบอล [8] ในทุกตำแหน่งการเล่น ทำให้สามารถตีความหมาย

ได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ หากค่าเฉลี่ยผลการทดสอบพลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก และพลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิกของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีนั้นมีผลมาจากอิทธิพลของกรรมพันธุ์ย่อมถือเป็นเรื่องที่ดี เพราะถือได้ว่านักกีฬาฟุตบอลของไทยมีการพัฒนาความสามารถด้านแอนแอโรบิกไปในทิศทางที่ดีขึ้นแต่หากค่าเฉลี่ยผลการทดสอบพลังสูงสุดแบบแอนแอโรบิก และพลังเฉลี่ยแบบแอนแอโรบิกของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี นั้นมีผลมาจากการฝึกซ้อมอาจถือได้ว่าเป็นผลเสีย ทั้งนี้เนื่องจากการเร่งการฝึกซ้อมตั้งแต่ในวัยเด็ก เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของทีมหรือของสถาบันของตนเองนั้นจะส่งผลให้นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บ และมีรูปร่างแคระแกรนเมื่อเติบโตขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์ [9] ที่ได้กล่าวถึงการใช้ประโยชน์จากผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬาว่า “นักกีฬาที่อยู่ระหว่างการพัฒนาไปสู่จุดสูงสุดการนำนักกีฬาไปแข่งขันควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาศักยภาพที่จะนำไปสู่จุดสูงสุด ดังนั้น จึงควรระวังที่จะไม่เร่งจนเกินขีดความสามารถในการพัฒนาเพื่อที่จะไม่ให้เกิดการเร่งจนนักกีฬาเกิดภาวะหมดไฟ เล่นก่อนวัยอันควร หรือมีรูปร่างเล็ก และแคระแกรนก่อนถึงจุดสูงสุดของตนเอง รวมทั้งอาจจะทำให้นักกีฬาเกิดการบาดเจ็บจนไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้”

3. ผลการทดสอบตัวบ่งชี้ด้านสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด

การทดสอบตัวบ่งชี้ด้านสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดถือเป็นรายการทดสอบเพียงรายการเดียวที่นักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี มีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบอยู่ในลำดับที่ 3 จากการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 10 กลุ่ม โดยมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ

น้อยกว่านักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ของโรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี และโรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง กล่าวคือ มีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด 50.05 มล./กก./นาที และ 49.45 มล./กก./นาที ตามลำดับ โดยนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี มีค่าเฉลี่ยสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด 49.04 มล./กก./นาที ทั้งนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการที่ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุดของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี มีค่าต่ำกว่าที่ควรจะเป็นนั้นน่าจะมาจากปัจจัยดังต่อไปนี้

3.1 การเก็บข้อมูลจากหลายส่วน กล่าวคือ ในช่วงที่ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี ผู้วิจัยจึงได้ทำการประสานงานไปยังสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าวทางทีมฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีไม่มีโปรแกรมการฝึกซ้อมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเลย จึงทำให้ผู้วิจัยต้องใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักกีฬาตามโรงเรียนที่นักกีฬาเหล่านั้นสังกัดโดยแบ่งเป็นโรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรีจำนวน 13 คน โรงเรียนสตรีวิทยา 2 จำนวน 3 คน โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยจำนวน 2 คน และโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานครจำนวน 2 คน รวม 20 คน ซึ่งเมื่อผู้วิจัยมีความจำเป็นต้องแยกส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูลไปตามโรงเรียนต่างๆ จึงอาจส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนของผลการทดสอบทั้งในด้านสถานที่ สภาพแวดล้อม อุปกรณ์ เป็นต้น

3.2 ความตั้งใจของผู้เข้ารับการทดสอบ ทั้งนี้เนื่องจากในบางโรงเรียนที่มีนักกีฬา

ฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี จำนวนไม่มาก กลุ่มตัวอย่างจึงอาจจะไม่ได้ปฏิบัติ การทดสอบเต็มความสามารถ โดยอาจเกิดจากการ ขาดแรงจูงใจ ทำให้ผลการทดสอบอาจมีการคลาด เคลื่อน

3.3 ผู้เข้ารับการทดสอบเกิดความ เบื่อหน่ายการทดสอบ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ เป็นนักกีฬาที่มีความสามารถสูงจึงมีจำนวนรายการ แข่งขันมาก และต้องทำการฝึกซ้อมอยู่ตลอดเวลา ทำให้ไม่มีช่วงของการพักเพื่อฟื้นฟูสภาพร่างกาย อีกทั้งผู้ฝึกสอนส่วนใหญ่นิยมใช้การทดสอบวิ่ง ระยะไกล 12 นาทีเพื่อทดสอบสมรรถภาพทางกาย นักกีฬาเป็นประจำ โดยในบางโรงเรียนเมื่อเข้าสู่ ช่วงที่ใกล้จะถึงรายการแข่งขันนั้นจะยังมีการทดสอบ การวิ่งระยะไกลเพิ่มขึ้นถึงสัปดาห์ละ 1 - 2 ครั้ง

อย่างไรก็ตามเมื่อนำผลการทดสอบไป เปรียบเทียบกับผลการทดสอบสมรรถภาพการจับ ออกซิเจนสูงสุดของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติ อังกฤษรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีจะพบว่านักกีฬา ฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปี มีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบสมรรถภาพการจับ ออกซิเจนสูงสุดต่ำกว่ามาก โดยนักกีฬาฟุตบอล เยาวชนทีมชาติอังกฤษรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปีมี ค่าเฉลี่ยผลการทดสอบสมรรถภาพการจับออกซิเจน สูงสุดเท่ากับ 58.93 มล./กก./นาที [10]

4. ผลการทดสอบคุณลักษณะด้าน จิตวิทยา

จากผลการทดสอบจำนวน 5 รายการ ทดสอบพบว่า นักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทย รุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบ คุณลักษณะด้านจิตวิทยาสูงกว่านักกีฬาปกติทั่วไป ในทุกรายการทดสอบ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุมาจาก ปัจจัยภายในตัวของนักกีฬาเองที่อาจมีมาโดยกำเนิด หรือแม้กระทั่งการมีประสบการณ์ในการแข่งขันมาก

ทั้งในระดับชาติ และระดับนานาชาติทำให้มี สมรรถภาพทางจิตสูง กล่าวคือ เป็นนักกีฬาที่มี ความวิตกกังวลทางกาย และความวิตกกังวล ทางจิตต่ำ อีกทั้งยังมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีแรงจูงใจ สูง และมีสมาธิสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ Auweele et al. [11] ซึ่งได้ทำ การศึกษาเกี่ยวกับการแสดงความสามารถ และ บุคลิกภาพของนักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษ พบว่า นักกีฬาเหล่านี้จะมีความมั่นใจในตนเองสูง และมีความวิตกกังวลต่ำทั้งก่อนและหลังการแข่งขัน ดังนั้นคุณลักษณะด้านจิตวิทยาจึงถือเป็นตัวบ่งชี้ ที่มีศักยภาพสูง และควรนำไปใช้ประกอบการ คัดเลือกนักกีฬาควบคู่กับการพิจารณาในด้านอื่นๆ ด้วย ซึ่งจะทำให้ผลของการคัดเลือกมีความแม่นยำ มากขึ้น และสามารถค้นหานักกีฬาฟุตบอลที่มี ความสามารถพิเศษได้อย่างแท้จริง

5. ผลการทดสอบคุณลักษณะด้าน ทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น และผู้รักษาประตู

จากผลการทดสอบคุณลักษณะด้าน ทักษะกีฬาฟุตบอลของผู้เล่น จำนวน 4 รายการ และการทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล ของผู้รักษาประตู 2 รายการ พบว่านักกีฬาฟุตบอล เยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีมีค่าเฉลี่ย ผลการทดสอบคุณลักษณะด้านทักษะกีฬาฟุตบอล ของผู้เล่นสูงกว่านักกีฬาปกติทั่วไปในทุกรายการ ทดสอบ โดยเฉพาะการเตะลูกฟุตบอลแบบมีเงื่อนไข 2 นาที การเลี้ยงลูกฟุตบอลอ้อมหลัก และความ สามารถในสถานการณ์จริง โดยผู้วิจัยพบว่านักกีฬา ฟุตบอลปกติทั่วไปส่วนใหญ่ไม่สามารถทำการเตะ ลูกฟุตบอลแบบมีเงื่อนไข หรือควบคุมทิศทาง ของลูกฟุตบอลให้เป็นไปตามที่กำหนดได้ ซึ่งการ ทดสอบนี้นอกจากจะวัดตัวบ่งชี้ด้านการควบคุม ลูกฟุตบอลแล้วยังทำการวัดตัวบ่งชี้ด้านการเรียนรู้ ทักษะใหม่อีกด้วย นั่นแสดงให้เห็นว่านักกีฬา

ฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษนั้นจะเป็นผู้ที่มีความสามารถเรียนรู้ทักษะใหม่ได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากการทดสอบนี้กลุ่มตัวอย่างไม่เคยได้รับการฝึกฝนมาก่อนอย่างแน่นอน เพราะลักษณะของการปฏิบัตินั้นไม่สามารถพบได้จากการฝึกซ้อมตามปกติ จึงทำให้ผู้วิจัยเชื่อมั่นว่าผลของการแสดงความสามารถที่ปรากฏนั้นเป็นความสามารถที่มีอยู่ในตัวของนักกีฬาเองอย่างแท้จริง โดยมีได้เป็นผลที่ได้มาจากการฝึกฝนหรือการฝึกซ้อม นอกจากนี้การทดสอบทักษะการเป็นผู้รักษาประตูในสถานการณ์ที่ไม่มีคู่ต่อสู้ และสถานการณ์ที่มีคู่ต่อสู้ก็เช่นเดียวกันที่นักกีฬาฟุตบอลเยาวชนทีมชาติไทยรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีมีความสามารถสูงกว่านักกีฬาฟุตบอลปกติทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งสอดคล้องกับ Janssens et al. [12] ที่ได้ทำการทดสอบระหว่างนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จสูงกับนักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จต่ำในรุ่นอายุ 11-12 ปีพบว่านักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จสูงจะมีระดับความสามารถที่ดีกว่านักกีฬาฟุตบอลที่ประสบความสำเร็จต่ำ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้มีการจัดทำเกณฑ์ระดับความสามารถของผู้เข้ารับการทดสอบด้วยเพื่อให้งานวิจัยนี้มีคุณค่าต่อการนำไปใช้ และเพื่อสะดวกต่อการแปลผลการทดสอบ อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เข้ารับการทดสอบที่เป็นนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนรุ่นอายุไม่เกิน 14 ปีสามารถเปรียบเทียบผลได้โดยพิจารณาจากระดับความสามารถของการทดสอบแต่ละรายการและในภาพรวม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้ฝึกสอน ครู หรือบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้นำแบบทดสอบไปใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลของโรงเรียน ชมรม สโมสร หรือศูนย์ฝึก ทั้งนี้เพื่อนำไปใช้ในการคัดเลือก และค้นหานักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษได้

ในการนี้ผู้วิจัยได้จัดทำระดับเกณฑ์ระดับความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษไว้ 5 ระดับ ได้แก่ ระดับดีมาก ระดับดี ระดับปานกลาง ระดับต่ำ และระดับต่ำมาก ซึ่งสอดคล้องกับการจัดระดับเกณฑ์มาตรฐานของอุทุมพร จามรมาน [13] ที่ได้จัดทำเกณฑ์ของผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 5 ระดับดังนี้ ดีมาก ดี พอใช้ อ่อน และอ่อนมาก แยกตามตำแหน่งการเล่น ได้แก่ เกณฑ์ระดับความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษตำแหน่งผู้เล่น และเกณฑ์ระดับความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษตำแหน่งผู้รักษาประตู โดยผู้วิจัยพบว่าจากการทดสอบนักกีฬาจำนวนทั้งสิ้น 200 คนนั้นมีนักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถพิเศษจำนวน 9 คนแบ่งเป็นตำแหน่งผู้เล่น 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.89) และตำแหน่งผู้รักษาประตู 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.00) ซึ่งจากจำนวนร้อยละที่ได้กล่าวมาข้างต้นมีความสอดคล้อง และใกล้เคียงกับข้อคิดเห็นของ Tannenbaum [14] ที่ได้กล่าวว่านักกีฬาที่มีความสามารถพิเศษนั้นจะมีจำนวนไม่มากกว่าร้อยละ 1 - 2 ในแต่ละระยะพัฒนาการ ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่าเครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นมีคุณสมบัติที่ดีในการจำแนกนักกีฬาที่มีความสามารถสูงกับนักกีฬาที่มีความสามารถปกติทั่วไปได้อีกทั้งยังคงเป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะทำการศึกษาเพื่อติดตามผล และทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยต่อไปในระยะยาวว่านักกีฬาฟุตบอลที่มีความสามารถระดับดีมากดังกล่าวในท้ายที่สุดแล้วจะสามารถประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอลในอนาคตได้หรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- [1] Hillis, S. (1998). Preparations for the World Cup. **British Journal of Sports Medicine**. 32, 95.
- [2] อนันต์ อัดชู. (2538). **หลักการฝึกกีฬา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- [3] สืบสาย บุญวีรบุตร. (2527). **การสร้างแบบทดสอบสมรรถภาพทางกายสำหรับนักกีฬายิมนาสติกส์หญิง**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [4] สานนท์ เพ็ญแสง. (2536). **ผลของการฝึกความอ่อนตัวที่มีต่อความสามารถในการทุ่มลูกฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- [5] อรนุช ศรีเขียวพงษ์. (2546). **ผลของการฝึกความแข็งแรงและความอ่อนตัวที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวของนักกีฬาฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [6] เกียรติไกร อินทรชัย. (2547). **ผลของการฝึกความอ่อนตัวและความแข็งแรงของกล้ามเนื้อที่มีต่อระยะทางในการทุ่ม ลูกฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร: วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [7] Bouchard, C. and Malina, R. M. (1983). Genetics of Physical Fitness and Motor Performance. **Exercise and Sport Sciences Review**. 11, 306-339.
- [8] การกีฬาแห่งประเทศไทย, กองวิทยาศาสตร์การกีฬา. (2548). **คู่มือทดสอบสมรรถภาพทางกายภาคสนามนักกีฬาฟุตบอล**. กรุงเทพมหานคร: นิวไทยมิตรการพิมพ์.
- [9] ศักดิ์ชาย พิทักษ์วงศ์. (2550). **การเสาะหาและพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านกีฬา: Sport Gifted**. สารวิทยาศาสตร์การกีฬา. 8, 81.
- [10] Franks, A., Williams, A. M., Reilly, T. and Nevill, A. (1999). Talent Identification in Elite Youth Soccer Players: Physical and Physiological Characteristics. **Journal of Sports Sciences**. 17, 812.
- [11] Auweele, Y. V., Cuyper, B. D., Mele, V. V. and Rzewnicki, R. (1993). Elite Performance and Personality: Description and Prediction to Diagnosis and Intervention. **Handbook of Research on Sports Psychology**. New York: Macmillan.
- [12] Janssens, M., Van Renterghem, B., Bourgois, J. and Vrijens, J. (1998). Physical Fitness and Specific Motor Performance of Young Soccer Player aged 11-12 Years. **Journal of Sports Sciences** 16, 434-435.
- [13] อุทุมพร จามรมาน. (2535). **ข้อสอบ การสร้าง และการพัฒนา เล่ม 11**. กรุงเทพมหานคร: ฟันนี่พับบลิชชิง.
- [14] Tannenbaum, A. J. (1993). History of Giftedness and Gifted Education in World Perspective. **International of Handbook of Research and Development of Giftedness and Talent**. New York: Macmillan.